

mit Vedkommende foretrække at gøre Pinen kort og tage den hurtigst muligt. I det andet Ting har man heller ikke været glad ved disse Skattelove. Man har været utilfreds med de Principper — om jeg maa bruge det Udtryk —, Lovforslagene er skaarne til over, og man har da sat sit Haab til, at naar disse Love udløber den 31. Marts 1921, skulde vi faa en stor Skattereform, bygget efter ganske anderledes gode og rene Principper. Ja, Haabet beskæmmer ingen, og jeg vil ogsaa haabe, det skal lykkes, men da jeg har faaet det Indtryk, at lige saa enig man er i det andet høje Ting om at ønske en Skattereform efter andre og bedre Principper end den foreliggende, lige saa uenig er man om, hvilke disse Principper skal være, saa kan jeg foreløbig ikke nære noget stort Haab om, at den kommende store Skattereform skal blive bygget efter de omtalte rene og ideale Skatteprincipper. Men den, der lever til den Tid, faar det jo at se, og, som sagt, der er al Grund til i hvert Fald at haabe, at Skattereforment maa blive mere helstøbt og mere uan- gribelig end det, vi har i Øjeblikket.

Endnu skal jeg kun gøre to Bemærkninger i Tilslutning til Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Finansminister ved Lovforslagenes Fremsættelse i det andet høje Ting. Den højtærede Finansminister udtalte ved den Lejlighed, at det maatte forlanges, at Statsvirksomhederne, altsaa Statsbanerne, Postvæsenet etc., herefter skulde kunne bære sig og helst ogsaa inden ret lang Tid give en nogenlunde passende Forrentning af de Kapitaler, der var anbragte i dem. Disse Udtalelser kan jeg give min fulde Tilslutning. De udtrykker det Standpunkt, mit Parti længe har staaet paa, og jeg kan ikke undlade at udtale min Glæde over, at det nu ogsaa er blevet den højtærede Finansministers Opfattelse.

Dernæst udtalte Ministeren ved den samme Lejlighed, at dersom man vilde undgaa at sprænge Statens Budget for indeværende Aar og vel ogsaa for næste Aar, maatte man nu tage stærkt Reb i Sejlene med Hensyn til at lade Staten give Tilskud til alt og alle, som man har været inde paa i de senere Aar i meget lange Baner, og Ministeren maatte for sit Vedkommende meget stærkt tilraade, at man tog Reb i Sejlene i saa Henseende, hvad han fandt saa meget lettere kunde gøres, som Lønningerne nu baade for Tjenestemænd og Arbejdere var blevet meget stærkt forøget. Ogsaa denne Udtalelse har min

fulde Tilslutning. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil lade Handling følge paa Ordet. Han vil saa i disse Bestræbelser have min fulde Tilslutning, og jeg tvivler heller ikke om, at han ogsaa vil have mit Partis Tilslutning. Det er utvivlsomt paa høje Tid! at vi kommer ind paa en mere økonomisk Politik, en mere sparsommelig Politik. Ellers kommer vi hurtigt ud i et økonomisk Uføre, som ikke er til at se Ende paa. Det er jo ganske særlig gennem Indenrigsministeriet, der i de senere Aar er afholdt disse store Millionudgifter til en Mængde forskellige Ting. Med Hensyn til de Udgifter, som er afholdte gennem Indenrigsministeriet i det indeværende Finansaar, skal jeg henvise til Oplysningerne derom i Bilagene til Folketingets Betænkning og tilraade ærede Medlemmer at studere disse Bilag meget nøje; de er gode at faa Forstand af. Den højtærede Finansminister oplyste i Folketinget ved Skattelovens Fremsættelse, at der i de 3 sidste Finansaar, Finansaarene 1917—18, 1918—19 og indeværende Finansaar, for hvilket sidste det altsaa kun kunde være kalkulatorisk, var anvendt eller vilde blive anvendt gennem Indenrigsministeriet ca. 640 Mill. Kr., og Ministeren tilføjede, efter at have givet disse Oplysninger: „Enhver vil vist indse, at det er nødvendigt at holde igen“. Jeg er ganske enig med Ministeren i denne Udtalelse; jeg giver ham min fulde Tilslutning i saa Henseende, og jeg skal efter Evne søge at støtte den højtærede Finansministers Bestræbelser for at holde igen paa disse Millionudgifter.

Efter Omstændighederne kan jeg altsaa anbefale samtlige foreliggende Skattelovforslag til uforandret Vedtagelse. Jeg kunde ogsaa have anbefalet dem til Vedtagelse uden Udvalgsbehandling, og jeg vidste ikke bedre, end at det var Tanken fra alle Sider, at de skulde gaa uden Udvalgsbehandling, men som jeg vist allerede har nævnt, har jeg hørt i Dag, at det er Tanken fra det konservative Folkepartis Side at forlange en kort Udvalgsbehandling. Slige Ønsker plejer vi jo ikke her i Tinget at modsætte os, og jeg agter heller ikke at modsætte mig dette Ønske, hvis det fastholdes. At jeg kunde have anbefalet denne summariske og hurtige Fremgangsmaade at vedtage disse Forslag uden en Undersøgelse i Udvalg, skyldes den Omstændighed, at der maa skaffes Dækning for Lønningsudgifterne i denne Samling; det er, saa vidt jeg har forstaaet, lovet den højtærede Finansminister